

Written by - மருகப்பதி -

Monday, 04 May 2020 23:01 - Last Updated Monday, 04 May 2020 23:36

மகாகவி பாரதியின் ஞானகூறு அல்வாய் அருளம்பலம் சாமி அவர்கள் தோன்றிய இலங்கையின் வடபுலத்தில் அல்வாய் பிரதேசம், பல கலை, இலக்கியவாதிகளையும் தமிழ் அறிஞர்களையும் அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறது. அவ்வப்பிரிவிலிருந்து 2007 ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் முதல் வெளிவரத்தொடங்கிய ஜீ வந்தி கலை, இலக்கிய மாத இதழ் 2020 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம், தனது 136 ஆவது இதழை ஆண்டுமலராக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது. இதன் ஆசிரியர் கலாமணி பரணீ தரன் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இளம் தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர். யாழ்க்குடா நாட்டிலிருந்து மறுமலர்ச்சி முதல் மல்லிகை வரையில் பல இதழ்கள் தோன்றி காலப்போக்கில் மறைந்துவிட்ட

Written by - முருகப்பதி -

Monday, 04 May 2020 23:01 - Last Updated Monday, 04 May 2020 23:36

சுழலில் அங்கு ஏற்பட்ட வறண்டத்திற்கு ஜீ வந்தியாக ஊற்றெடுத்து வந்தது இந்த இதழ். இலங்கையில் நீ பித்தபோர்க்காலம் முடிவூறாத காலப்பகுதியில் வடக்கிலிருந்து வளிவரத்தொடங்கிய ஜீ வந்தி, ஈழத்து சிறந்திதழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கட்டுதலான சிறப்பிதழ்களை வளியிட்டிருக்கும் பரமமையும் பெற்றது. கடந்த பதினாண்டு ஆண்டுகளாக குள் இருபது சிறப்பிதழ்களையாவது ஜீ வந்தி வளியிட்டிருக்கும் என்பது எமது கணிப்பு. ஜீ வந்தி அலுஸ் திரலேயா - கனடா சிறப்பிதழ்களையும் முன்னர் வளியிட்ட இந் நூல்களிலிருந்து எழுதிவரும் படபாளிகளையும் ஊக்கிவித்துள்ளது. அத்துடன் சில ஈழத்து இலக்கிய ஆளுமகைகளின் வரிசையில் எழுத்தாளர்கள் கே.எஸ். சிவகாமாரன், க. சட்டநாதன், சங்கைஆழியான், தணியான், குழந்தை சண்முகலிங்கம் ஆகியோரை கௌரவிக் கும் வகையிலும் சிறப்பிதழ்களையும் வளியிட்டிருக்கிறது. இவ்வை தவிர, பண்கள் சிறப்பிதழ், கவிதைச் சிறப்பிதழ், உளவியல் சிறப்பிதழ், இளம் எழுத்தாளர்கள் சிறப்பிதழ், சரவதசே தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ், மலையக சிறப்பிதழ், திருகோணமலை சிறப்பிதழ், ஈழம் - கவிதை சிறப்பிதழ், ஈழத்து பண்கள் எழுத்தாளர்கள் சிறப்பிதழ், சிறுவர் இலக்கிய சிறப்பிதழ், ஈழம் ஹகைக் கவிதைச் சிறப்பிதழ் முதலானவற்றையும் வளியிட்டாள் என்று.

அத்துடன் ஜீ வந்தி வளியீடாக இதுவரையில் 90 இறக்கும் மறேபட்ட நூல்களும் வளிவந்துள்ளன. ஜீ வந்தியின் ஆசிரியர் கலாமணி பரணீ தரனும் படபைபிலக்கியவாதி. இவரது தந்தையார் கலாமணியும் மித்த எழுத்தாளர். கலாமணியின் தந்தையார் தம்பியை வடபுலத்தில் கிராமங்கள்தோறும் இரண்டாயிரத்திற்கும் மறேபட்ட தடவை இசைநாடகங்களை அரங்கறேறியிருப்பவர்.

பரணீ தரனின் மனைவி விஷ்ணுவர்த்தினியும் படபைபிலக்கியவாதியாவார். இவ்வாறு ஒரு கலை இலக்கியப் பாரம்பரியத்திலிருந்து ஜீ வந்தியை தொடர்ச்சியாக வளியிட்டாவரும் பரணீ தரனுடைய சில இலக்கிய நூல்களும் வரவாகியுள்ளன. ஜீ வந்தி சிறந்திதழ் சங்கத்தின் விருதையும் தமிழ்நாடு கு. சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை விருதையும் பெற்றுள்ளது. இந் தப்பின் னணிகளான தான் எமக்கு கிடதைதுள்ள ஜீ வந்தி 13 ஆவது ஆண்டாமலரைப்பற்றிய எமது வாசிப்பு அனுபவத்தை பகிர்ந்துகொள்கின்றோம்.

இம்மலரின் ஆசிரியத்தலையங்கம், கடந்த 2019 ஆம் ஆண்டில் ஜீ வந்தி வரவாக்கிய இதழ்களில் இடம்பெற்ற எழுத்தாளர்களினதும் அவர்களது படபைபுகளின் எண்ணிக்கையையும் பள்ளிவிபரத்துடன் பதிவுசெய்கிறது.

13 ஆவது ஆண்டாமலரில் வழக்கம்போன்று கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், நரே காணல்கள், கவிதைகள், குறுங்கதைகள், விமர்சனங்கள், மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை, நூல் அறிமுகம், அஞ்சலிக் குறிப்புகள், மித்த எழுத்தாளர் தணியான் எழுதிவரும் திரும்பிப்பார்க்கிறேன் தொடர், கொற்றைபி. கிருஷ்ணானந்தன் எழுதிவரும் குறுங்கதைகளும் இடம்பெற்றிருந்தாலும் இம்மலரும் எமது பாரவையில் ஒரு சிறுகதைச் சிறப்பிதழைப்போன்றதோர் தோற்றத்தையும் வழங்கத் தவறவில்லை.

தாட்சாயினி, க. சட்டநாதன், சிவ. அர்பரன், குப்பிழான் ஐசண்முகன், வி. ஜீ வகாமாரன், மல்லிகை சி. குமார், மு. அநாதரட்சகன், ககிராவ சுலகை (மொழிபெயர்ப்பு சிறுகதை) எம். எம். ஜயெசீலன், வதனரகோ அஜந்தகமார், மலரன்னை, ககோமகன், மா. சிவசோதி, மு. தயாளன், கீ தா கணலே அகியோரின் பதினாந்து சிறுகதைகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

Written by - முருகப்பதி -

Monday, 04 May 2020 23:01 - Last Updated Monday, 04 May 2020 23:36

மறந்த மல்லிகை சி. குமார் எழுதியிருக்கும் கரண்ட் கட்டான நேரம் என்ற சிறுகதையை வாசித்தபோது, அவரைப்பற்றிய நினைவுகளும் மனதில் நிழலாடியது. அவர் எழுதிய கட்சைகததை இதுதானோ..? தரெய்வில்லை. கல்வியின் முக்கியத்துவத்திற்கு முன்னால், கோயில்களில் உண்டியலில் சேரும் பணம் இரண்டாம் பட்சம்தான் என்பதை பட்டவர்த்தனமாக சொல்லிவிட்டு எம்மிடமிருந்து விடப்பெற்றுவிட்டார்.

தாட்சாயினியின் வண்சுவர் சிறுகதையை படித்துவிட்டு, அந்தக்கணத்தலை கடந்துசெல்வதற்கு வகெருநேரமாகியது. மனதில் இனம் புரியாத பதட்டம் வந்தது. கர்ப்பினித்தாய்மாரும் அவர்களையாரமரிப்போரும் அவசியம் பதிக்கவணைய சிறுகதை. இதனையாராவது சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவது சமீபகப்பயன்பாடு மிக்க செயல். இதனைவறும் கதையாக பார்க்காமல் விழிப்புணர்வுபட்டத்தக்க செய்தியாகவும் கவனத்தில் கொள்ளமுடியும்.

க. சட்டநாதன், ஆண் - பணை உறவின் மெல்லுணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி கதைகள் எழுதுவதில் வல்லவர். அத்தகைய கதைகளை எழுதுவது அவருக்கு வலெல்லம் சாப்பிடுவது போன்றது. இரண்டு காதலர்களின் மனவுணர்வுகளையும் அவர்களிடையே நீடித்த சில வருட இடவெளிபற்றியும் அவரது கனவு மெய்ப்படவணையும் சிறுகதை பசேுகிறது.

சிவ. அரபினின் மெளனத்தின் சலனம் சிறுகதை நனவிடதையே தலாக வெளிப்பட்டுள்ளது. ஒரு பிஸ்கட்டை தன் பிள்ளைக்குக் கொடுத்துவிட்டு “ முகத்தில் காகம் கீறிவிடும் “ எனக்காவல் இருக்கும் தாயகைக் கொண்டிருக்கும் எமது சமீகத்திலிருந்து வந்திருக்கும் ஒரு தாயின் மகனுடைய முகத்தில் ஆரம்பவகுப்பில் பதிக்கும் மறறும் ஒரு மாணவன் பணைசிலால் கத்தி காயப்படுத்தி நிரந்தர தழும்பை ஏற்படுத்திவிடுகிறான். அந்தக்குற்றவுணர்வோடு வாழும் அம்மாணவனை, பாதிக்கப்பட்ட மாணவனின் தாய் எந்தவறும்பும் காண்பிக்காமல் அரவணைத்து உபசரிக்கிறாள். சின்னப்பிள்ளைகளின் சண்டைகளுக்கு பெரியவர்கள் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு நிற்கவணையாம் என்ற செய்தியை சொல்லாமல் சொல்கிறது இச்சிறுகதை.

இருதயத்தில் தோன்றும் உபாதைகளை அனுபவிக்கும் ஒரு நோயாளித்தந்தை, மருத்துவமனைகளிலும், மருத்துவர்கள், தாதிகளிடத்தில் கழிக்கும் பொழுதுகள் பற்றிப்பசேுகிறது குப்பிழான் ஐ. சண்முகனின் சிறுகதை. எமக்கும் மிகவும் நெருக்கமான கதைதான் இது. ஒவ்வொரு இருதய நோயாளியும் எதிரநோக்கும் அனுபவம்தான். சில சமயம் எம்மை பரிசோதிக்கும் மருத்துவர்கள் எம்மிடமிருந்துதான் கற்றுக்கொள்கிறார்களா? என்ற எண்ணத்தையும் வரவழகைக்கும். சண்முகன் இக்கதையின் இறுதியில் சொல்லும் செய்தி உணர்வுபூர்வமானதும் வலிமையானதுமாகும். வடக்கின் ஒரு பெரியாஸ்பத்திரியில் இக்கதையின் நோயாளி நாயகனை பரிசோதிக்கும் ஒரு மருத்துவபீடமாணவி, “ வருத்தம் எல்லாம் சுகமாகும் “ என்று சொல்கிறாள். அவளது பசேசு உச்சரிப்பிலிருந்து, அவளை அவர் விசாரிக்கிறார். அவள்தனது சொந்த ஊர் இருப்பது தன்னிலங்கையில் ஒரு சிறுபுரீ என்கிறாள். “ எல்லாம் சுகமாகும் “ - நோய்க்கு இனம், மதம், மொழி, என்று ஏதும் இல்லலை என்பதை பட்டகமாக இச்சிறுகதை சொல்கிறது.

டனென்மார்க் ஜீ வகுமாரனின் அவளும் இவளும் சிறுகதையும் காதலின் மெல்லுணர்வுகளையே சித்திரிக்கிறது. விஜய் சதேபதியும் தரிஷாவும் நடித்த 96

Written by - மருகப்பதி -

Monday, 04 May 2020 23:01 - Last Updated Monday, 04 May 2020 23:36

திரைப்படம் ஏற்படுத்திய அரூட்டுணர்வின் வளிப்பாடாக இச்சிறுகதையின் நாயகனின் ஏகக் சித்திரிக்கப்படுகிறது. காதலித் தவள் யாரோ! கரம்பற்றியவள் யாரோ! மற்றும் ஒருத்தியை கரம்பற்றியபின்னரும் முன்னாள் காதலிநினைவில் வந்துகொண்டயிருப்பாள். காலம் கடந்து சன்னாலும் நினைவுகளை கடந்து செல்லமுடியாததானே..? கரம்பிடித்த மனவையிடத்தில் கோபம் வரும்போதுதான் பெரும்பாலான கணவன் மாரூக்குமுதல் காதலியின் அரூமபெருமதை ரெய்வரூகிறது. அதனைத் தப்பித்தவறி மனவையிடம் சொல்லிமாட்டிக்கொள்ளாதீர்கள். அப்படிச்சொன்னால், “நானும் அவளைப்போல் உங்கள் காதலைபுறக்கணித்து விட்டுப்போக மாட்டனே” என்று ஜீவகூமாரன் சித்திரிக்கும் மனவைபாத் திரத்தின் சாட்டை அடிகிடைத்துவிடும். கவனம்! மெல்லியபுன்னகையுடன் இச்சிறுகதையை கடந்து செல்லலாம்!

வடபுலத்திலிருந்து தன்னிலங்கைக்கு ஆசிரியநியமனம் பெற்று வரும் ஒருவரூக்கூம் அவரூடன் பணியாற்றும் மற்றும் ஒரு இளம் ஆசிரியனூக்கூம் இடையேதோன்றும் மாறூபட்ட இரசனைபற்றிய கதையைமூ. அநாதரட்சகன் எழுதியிருக்கிறார். சிட்டுக்கூரூவி, மணூ, வாலகூரூவி, தனே சிட்டு, வானம்பாடி, மஞ்சள் கூரூவி, காட்டுப்புறூ, கிளி, கூயில்... இப்படி ஏகப்பட்ட பறவையினங்களின் ஓசையில் லயித்துவிடும் வடபுலத்து ஆசிரியனின் இரசனையிலிருந்து முற்றாக வேறூபட்ட இளம் ஆசிரியன் மனகூகரனூக்கு அந்த பறவையினங்களின் கீதம் வறூப்பறூபுத்துகிறது. ஆனால், அவனது ஊரின் சிங்களப்பெயர் கீகியன்கந்த. அதாவது கீதம் இசைக்கூம் மலை. (ஜீவந்தியில் ஹீ ஹியன்கந்த - என அச்சாகியிருப்பது தவறூ!)

அயூனூ என்ற கூதிரை வண்டிக்காரனின் புலம்பல் வாசகரை நகிழ்ச்சிய்யலாம். தூயர்பகிரவூ என்று நூளூம்பொழூதூம் பசூம் காலத்தில் நாம் வாழ்கின்றனூம். சகூவியத்தின் படபைபாளூமை அன்டன் சகைககூவ் (1860-1904) காலத்திலூம் ஒருவர்தூயரத்தலை மற்றவர்கூடன் பகிரந்துகொள்ளமுடியாத தூர்ப்பாக கியத்தலை இச்சிறுகதை கனிவகூடூ சித்திரிக்கிறது. தனதுபுதல் வனின் மரணத்தபற்றி ககூபதறகூம் நூதியற்ற ஏழலைமூதியவன், கடவூள் ஏன் தன்னலை வாழவிட்டு விட்டு, தனது மகனை பறித்தார்..? என்று புலம்புகிறான். ஆனால், அந்தப்புலம்பலையூம் அவனது வண்டியில் சவாரிவரூம் பயணிகள் ககூபதறகூ தூாரில்லை. இறூதியில் தனது தூயரத்தலை தனது கூதிரையிடத்தில் சொல்லூம்பகூதூ, “உனககூ ஒருகூட்டி இருந்து, அது இறந்துபகூனால, உனககூ எப்படி இருக்கூம்..? தூயரமாய் இருக்ககூதூ..? எனக்ககூட்டூ, சமநிலைககூ வரமூயற் சிக்கின்றான். தகூடர்ந்து தரமான மலூதைத்யே சிறூகதகைகளை தமிழூக்கூ வரவாககிவரூம் ககைகிராவ சூலககூ, இந்தரூஷ்யச்சிறூகதையையூம் உரூக்கமாக மகூழிபெயர்த்துள்ளார்.

மலையைத்தில் தகூன்றுதகூட்டு நிலவிவரூம் சிறூதயெவ வழிபாட்டில் மகூசாமி கடவூளூம் மூக்கியமானவரூ. இரண்டு தலைமூறையின் கதையை நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் சகூககூசகூர் என்ற தலைப்பில் எம்.எம். ஜயெசீலன் எழுதியுள்ளார். அம்மககளின் கூலதயெவத்தின் அரூவாள் கத்தியூம் இக்கதையில் ஒருபாத் திரம்தான். சிவன் - பிள்ளையார் - மூரூகன் - அம்மன் என்று ஒருவகையான வழிபாட்டு மூறையூம், மகூசாமியயகூ கூலதயெவ மாக வழிபடூம் மூறையூம் இன்றளவூம் நீடித்துவரூகிறது. அவற்றுக்கூ பசசைசயெவ வர்களிடயகூ நிலவூம் நிழல்யூத்தம் தூல்லியமாக சொல்லப்படுகிறது. ககூர்ந்து வாசித்தால் அந்த தூல்லியம் புரியூம்.

Written by - மூர்கபிபதி -
Monday, 04 May 2020 23:01 - Last Updated Monday, 04 May 2020 23:36

ஒன்றரைபக்கத்தில் மீண்டும் தலமைமுறையின் கதையை எழுதிவிடமுடியுமா..? ஆம் முடியும்! என்று நிரூபித்துள்ளார் 'என்ற ஆச்சி' சிறுகதையை எழுதியிருக்கும் வதனரகோ அஜந்தகமார். கழப்பிச் செய்து தாய் அடிக் கவந்தால், பாதுகாப்பும் அரவண்பையும் தடீ ஆச்சியைச் சூற்றிவரும் கழந்தயையும் ஒருநாள்தயாகிறாள். அவளது கழந்தயையும் காய்ச்சல் வந்து குணமாகி தண்ணீரில் விளையாடுகிறது. அவள் அதனை அடிக் கத்தடி எடுத்துத் தம், அக் கழந்தை அவளது தாயிடம் (ஆச்சியிடம்) ஓட்கிறது. கழந்தையினதும் தாய் மறறும் ஆச்சியினதும் உணர்வுகளை அழகாகவும் நரேத்தியாகவும் இக்கதை சித்திரித்துள்ளது.

மலரன்ன எழுதியிருக்கும் உள்ளகத்தின் உசும்பல் சிறுகதையும் சிறப்பாக வளையப் பட்டுள்ளது. ஆசிரியப்பணிக் குச்சலெலும் ஒரு சராசரி தமிழ்க் குடும்பத் தலவை ஒருத்தியின் அன்றாடக் காலப்பொழுதில், வீட்டில் அவள் எதிர்கொள்ளும் அவதியை பசேத்தொடங்கிய இச்சிறுகதை, தமிழரசன் என்ற மாணவனதும் அவளது வலதுகுறைந்த தாயினதும் வலிநிரம்பிய கதையாக வளர்கிறது. அந்த மாணவன் மீண்டும் வயது கழந்தைப் பருவத்தின்போது, போர்க்காலத்தில் சரணடைந்து காணாமல் போன ஒரு இளம் தந்தையின் பிள்ளை. கோயிலில் தரப்பட்ட விபிதி, சந்தனம், குங்குமத்தை தனது விதவைத் தாயின் நற்றெரியில் பிச்சியதனால், தாயின் கோபத்துக்கும் அடிக் கும் ஆளாகிவிட்கிறான். தனது பிள்ளையின் கல்வி முன்னிறேற்றம் பற்றி அந்தத் தாய் அறியவந்தவிடத்தில் தான், அவளும் போரில் ஒரு கரத்தை இழந்திருப்பது ஆசிரியைக் குத்திரிகிறது. அந்த மாணவன்க்கோ, வானத்தில் உலங்குவானபிரத்திபக்கும் சத்தம் கட்டாலவே பயத்தில் சிறுநீர் கழிந்துவிடும். போரில் பாதிக்கப்பட்ட இளம் விதவைத் தாய் மாரின் அவல வாழ்க்கையுடன் ஒப்பிடும் போது, அனதைத் துசுகமும் இரூந்தும் ஒரு காலப்பொழுதின் அவதியா பெரிய சமமை. “உனக்கும் கீழே வாழ்பவர் கோடி, நினதைத் துப்பார்த்து நிம்மதி நாடும்” என்ற வாசகம் நினவைக்கு வருகிறது.

முதல் தலமைமுறை செய்த பாவபுண்ணியங்கள் அடுத்த தலமைமுறையை பாதிக்கும் என்பதும் முன்னோர் வாக்கு. அதனையே முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்தென்றும் சொல்வார்கள். கோமகன் எழுதியிருக்கும் தய்வானை சிறுகதை, ஒரு அழகிய நாற்சார் வீட்டை சூற்றிச் சூழல்கிறது. ஐந்தாவது தலமைமுறைக்கதை. வசந்த மாளிகை திரைப்படம் வந்த காலத்தில் மலாயன் பன் ஷனியர் காசிநாதர், தனது மனவியை புதிதாக வாங்கிய ஓஸ்ரின் சோமசுடீ காரில் அழைத்துச் சென்று உல்லாசவாழ்க்கை வாழ்பவர். கழந்தைப் பாக்கியம் இல்லாவிட்டாலும், சிலை வத்திற்கு குறைவில் லாதவர்கள். மனவை தய்வானை நினவைமுறதி நோய்க்கும் கணவன் காசிநாதர் புற்றுநோய்க்கும் ஆளாகின்றனர். அதற்கலை லாம், முன்னயை தலமைமுறை செய்த பாவங்கள் தானோ..? என்று ஊழ் வினையை நொந்துகொள்ளும் கதை. எல்லாம் இரூந்தாலும், பாவங்கள் துரத்தும் என்று சொல்ல வருகிறார் கோமகன். புகலிடத்திலிருந்தவாறு, பிறந்த மண்ணின் கோலத்தை சித்திரிக்கிறார்.

ஆயுதம் ஏந்திய இயக்கத்திற்குப் போன தனது அண்ணன் திரும்பிவருவான் என்று காத் திரும்பும் ஒரு தம்பியின் மனவோட்டங்களுடன் நகரும் படயைல் சிறுகதையை மா. சிவசோதி எழுதியிருக்கிறார். இதில் இடம்பெறும் தொடர்புபுளும், தவப்பட்டயைல் முதலான சொற்களின் அர்த்தம் தெரியவில்லை. “வடக்கிற்கு அப்பாலும் அதற்கும் அப்பாலும் வாழும் வாசகர்களாக அடிக் குறிப்பும் தாங்களோ” எனக்கட்டால் எழுத்தாளர் சிவசோதி கோபித்துக்கொள்ளலாகாது!

தன்னைச் சூற்றி நரூம் அவலங்கள்கைக் கண்டு மனதிற்குள் குமுறியவாறு வாழும் ஒரு

Written by - மருகப்பதி -
 Monday, 04 May 2020 23:01 - Last Updated Monday, 04 May 2020 23:36

லண்டன் வாசியின் சித்திரத்தை ஒரு சாமானியனின் அழகையில் வரந்துள்ளார் மூ.தயாளன். இக்கதையின் நாயகனின் தர்மாவசேம அழகையாகவே வளையப்படுகிறது. பிறர் ஈன நிலை கண்டு துள்ளும் துவலும் மனம் அவனுடையது. எது எதற்கோ அர்த்தமற்ற அவன் அழுவதாக அவனதை திட்டும், அவனதை துரத்தியபிக்கும், புறக்கணிக்கும் சமீகத்தில் அழுதழுதே நடைபிணமாகி மயங்கி வீதியில் விழுந்து அம்பலன்ஸால் மருத்துவமனையைக் குடும்பத்துச் சலெல்பட்டும், வீட்டு திரும்புகையில், மனவையின் பார்வை: “எங்கள் குடும்பத்துக்காக அழமாட்டீர்களா..?” என இறங்குசுகிறது. வித்தியாசமான கதை.

புரிதலற்ற கணவன், பரிவாள் கழந்தை இவற்றுக்கு மத்தியில் வலையைக்கும் சன்றே வீட்டுப்பணிச்சுமையிலும் மழக்கி கணவனின் அன்புக்கு ஏங்கி பரிதவிக்கும் இளம்தாயின் கதை வழி நீளம்... எழுதியவர் கீதா கணேஷ். அவள் கடக்கவிரும்பும் தபிரம் நீளம்தான். அவனுடன் மூரண்பட்டும் கோபித்துக்கொண்டு அவன் சன்றிருப்பதும் அவனது தாய் வீட்டுதான். அவளும் ஒரு பண்ணைதான்! கீழதைதயே நாட்களில் மட்டுமல்ல, வறே எங்கலெல்லாமோ வாழும் எல்லா குடும்பத்தலவைகளுக்கும் நரேும் கசப்பான அனுபவம்தான். “உம்மா, நீங்க வாங்கித்தந்த தொப்பியை வயில் சூடும்போது நாப்போட்டுக்கொள்ள உங்களதைதான் நினசைச்சுக்குவனே. – அதுபோல வாப்பாவும், நீங்க வாங்கிக்கொடுத்த மழகைக்கோட்டைப்போடும்போது எங்களதை நினசைச்சுக்கலாம்தான்! “ என்கிறது கழந்தை. இச்சிறுகதையை பதித்தபோது கனடா கற்பிச்சுமதியின் காரும்படம் மனுவதி மற்றும் அண்மையில் பார்த்த பிங்காளித்திரபைபடம் **Bharja (The Wife)** நினவைக்கு வந்தன.

ஜீவந்தியில், யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் இந்து நாகரீகத்துறையை சலெவமனோகரனின் நரேகாணலும் வளையாகியிருக்கிறது. விரிவூரையாளராக பணியாற்றும் அவரிடம் களேவிகளதை முன்வைத்திருக்கும் இ.சு. மூரளிதரன்கு அவர்தரும் பதில்கள் பலவறே கலலை, இலக்கிய விடயங்களதை அலசுகின்றன. இறுதிக் களேவிக் கு அவர்தரும் பதில் கவனிப்புக்குரியது.

“ஈழத்து இலக்கியச்சமூல் எப்போதும் போல கழநிலை வாதமாகவே இருக்கின்றது “ எனற பரேண்மையை சலெக்கிறார். அங்கு மட்டுமல்ல புகலிடத்திலும் இதுதான் நிலை! எம்மவர் எங்கு சன்றாலும் தமது தனித்துவம் பண்ணுவார்கள். அத்துடன் நறேற்பயெத்த மழகைக்கு முளதை தவையெல்லாம், கண்ணுக்குத் தெரியும் விரூட்சங்களையெல்லாம் எள்ளி நகையாடும் அவலத்தையும் சலெவமனோகரன் அழுத்தமாகச் சலெல்விச்சலெக்கிறார். சலெவமனோகரன் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் விரிவூரையாளராக இருக்கவண்ணையவர். முன்னயை பொறகாலத்ததை அவரால் அங்கே உருவாக்கமுடியும்!

1950 இற்கு முன் எழுந்த ஈழத்து சிறுகதைகள் பற்றிய விரிவான ஆய்வு, மற்றும் இ.சு. மூரளிதரன், ராஜஸேவரி பாலசுப்பிரமணியம், தாடசாயணி, குப்பிழான் ஐ. சண்முகன், ஏ.ஏ.ஹசை.கே.கோரி ஆகியோரின் சிறுகதைகளைப்பற்றிய வாசிப்பு அனுபவங்களும் பதிவாகியிருப்பதனால், ஜீவந்தியின் ஆசிரியர்க்கிரும்பும் சிறுகதைத்துறையைக் குறித்த அக்கறையும் மலரில் இடம் பெறவண்ணைய சிறுகதைகளைத் தேர்வுசயெவதில் காண்பிக்கும் சிரத்தையும் புலப்படுகிறது. அதனால் தான் சிறந்த சிறுகதைகள் இடம் பெற்றுள்ள மலராக இதனை ஏனைய வாசகர்க்கு பரிந்துரைக்க விரும்பினோம். மலேும் பல சிறந்த ஆக்கங்கள் இம்மலரில் இடம் பெற்றுள்ளன. விரிவஞ்சி அவரைப்பற்றிய

